

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Hat hónapra . . . . . 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékekkel együtt: 1—100 szóig 1 frt 30 kr., a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítottatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléseért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20

Előfizetési fölhívás

BARS

III-ik évfolyamának 2-ik felére.

Lapunk eddigi tartalma és iránya legyen biztosíték a jövőben. Ez alapon ajánljuk lapunkat a nagy közönség további jó akaratába.

Előfizetési feltételek:

Fél-évre . . . . . 2 frt. 50 kr.

A szerkesztőség.

A korcsmai hitel.

A hitel és uszora valamint másutt, ugyanúgy is a törvényhozás gondoskodásának kiváló tárgyát képezték és képezik mindenkor.

Mellőzve a régi, az 1848-iki korszakot megelőző enemi intézkedéseket, és csak a legújabb időben, — néóta alkotmányunk visszaállított — hozott törvényhozási határozatokat tekintve, három ízben látjuk a törvényhozást a hitellel s különösen az uszorával foglalkozni; ugyanis:

Az 1868. évi XXXI. törvényezik az uszora-törvények eltörléséről szól. Az 1877. VIII. törvényezik az előbbinek módosításáról; az 1883. XXV. az uszoráról és káros hitelügyletekről intézkedvén s az 1877. évi VIII. törvényeziknek módosításait kiegészítvén, körbe foglalta a korcsmai hitelt is, megalapítván annak mennyiségét két nyolcz forint között, de úgy, hogy az összeg nagyságát saját területére nézve minden törvényhatóság, a belügyminiszter jóváhagyása elé terjesztendő szabályrendelettel határozza meg, mely a föntebb kitüntetettél nagyobb nem lehet.

Barsvármegye közönsége a korcsmai hitel maximumát két forintban határozta meg a miniszter által jóváhagyott szabályrendeletben.

A hivatolt törvénynek ezen intézkedése és a szabályrendelet folyó 1883. évi július 1-én lép életbe s hatályba.

Általánosságban véve megyénk viszonyait, hogy t. i. közönségünk legnagyobb része mezőgazdasággal foglalkozik s hogy ennek zömét a kisebb gazdák alkotják, ezen megyei szabályrendelet kielégíthetőnek tűnik föl, s a két forintos korcsmai hitel kisebb gazdáink enemi hiteligenyeit üdvösen elégítheti ki; noha bár e téren is, tekintve, hogy a felföldről megyénk alsó részére csoportokban megjelenni szokott munkások, — kiknek vezetője mindnyájok érdekében szorul a hitellel — nem csekély gondot és zavart okozhat a munkaadónak, ki az illetőket fölfogadta.

Hanem a mezőgazdasággal kevésbé foglalkozó népesebb megyei községeinkben, városainkban, hol számos különféle foglalkozású havidíjas egyén tartózkodik s működik és a korcsmai hitellel sokszor annyira van utalva, hogy két forintos hitel mellett a községben nem exisztálhat, mi módon és hol fogja ez a korcsmai hitellel ezen dekretált jótékonyosságát élvezni s használni?

Valóban, ily helyeken és viszonyok között — mondjuk bár, hogy ezek a nagy közönségnek csak csekély részét képezik, — mégis indokoltnak találtuk volna, hogy a hitel nagyobb összegben alapított volna meg, mint azt több törvényhatóság tette; különbséget találván a városi és a vidéki életviszonyok között.

Na, de majd a gyakorlat fogja megoldani az elmélet helyességét; ez talál majd módot: a

törvényt és szabályrendeletet az étellel meg- és összeegyeztetni.

Ám legyen; csak hogy tartunk tőle, hogy az életben magát kiegészítő gyakorlat a törvény azon intenczióját, hogy az uszora pusztításainak gát vettessék, nem fogja valósíthatni.

Távol legyen tőlünk, hogy a törvénynek és szabályrendeletnek jó szándékát kétségbe vonni akarnók; sőt inkább kötelességünknek ismerjük minden erőnkkel odahatni, hogy azoknak a gyakorlati életben való érvényesítése minél inkább sikerüljön; de nem hallgathatjuk el azon aggodalmainkat, melyek akkor támadnak bennünk, midőn látjuk, hogy rövid tizenöt év alatt három törvényhozási intézkedés áll előttünk. Vajjon lesz-e haszna, lesz-e kívánt eredménye ezen legújabb törvényhozási intézkedésnek? s lesz-e oly hatása, hogy általa az uszora korlátoltatni s annak pusztításai enyhíthetni fognak?!

Ha a multa visszatekintünk s a 48. előtti állapotokat szemügyre vesszük, amikor az ősiség védte a nemesi birtokot s nem engedte alterálni az urbériséget; a kamatlábat öt, majd hat százalékban alapította meg s az átlágókat szigorúan büntette; az uszorásoknak oly korlátokat szabott, hogy azoknak csak bizonyos helyeken volt szabad megjelenniök s tartózkodniök s az ingatlan birtok szerzéstől eltiltattak; amikor a telekkönyvi intézmény nem regisztrálta az adósságokat: mégis annyi birtok volt adósságokkal terhelve, elzálogosítva, hogy számát sem tudhatni; bizony nem lehet csudálkozni, ha — fájdalom, — nem táplálunk vérmes reményeket arra nézve, hogy a megszorított korcsmai hitel által az uszorának s pusztításainak gát vettethessék.

A törvény általi megszorítása az uszorának — a nyilttérrel az alatomosságra szorította azt, hol pusztításai mindig iszonyubbak voltak, mint a nyilt téren.

Ettől félünk a jelen esetben is.

Nyilt kérdés Barsvármegye tek. közigazgatási bizottságához.

Közeletünk egyik nagyfontosságú ügyében kívánok kérdést intézni a föntisített közig. bizottsághoz.

Az általam szóba veendő ügy nyilvános lévén, jónak látom a kérdést is nyilvánosan, tehát a sajtó tisztességes útján föltenni.

Négy bars megyei község elhanyagolt népiskoláiról van szó. E községek nevei: Z e l i z, C s á r a d, E b e d e z és N a g y - S z e l e z s é n y, mely községek hitfelekezeti jellegű népiskolái annyira elhanyagolt állapotúknak vannak mindenki által elismerve, hogy e mizerábilis állapotok már több ízben s hivatalosan lettek konstatalva a megyei közig. bizottsági üléseken.

E cikk írója biztos tudomással bír arról, hogy Bars megye kir. tanfelügyelőjének serkentésére és buzdító utánjárására sikerült a nevezett községek mind egyikének iskolahatóságát a községi elöljárósággal együtt humanusan és minden törvényes erőszakkal nélkül azon meggyőződésre bírni, hogy iskolatügyeik elszomorító állapotát s annak elkerülhetlenül szükségessé vált reorganizációját saját maguk belássák és elismerjék.

Be is látták ezt, el is ismerték; sőt úgy az iskolaszékek, mint a községi elöljárók önként nyilatkoztak, hogy iskoláik kellőképeni újalakításának terheit elviselni hajlandók; tehát saját érdekükben az oktatásügy emelését nemcsak óhajtják, de határozottan akarják is.

Azonban a községek hitfelekezeti iskoláinak javítása mindekkor csak „pium desiderium“ maradt. Pedig a kivitel anyagi előmozdítására a hitközségek a megkívántató képességet nem nélkülözik; mert pl. Zeliz elég népességgel bír az újítás költségeinek viselésére, melyhez az uradalomtól is szép összegű kompetenciát várhat. Nagy-Szelecsényben szintén megvan

az anyagi képesség, mert négy főközség osztja meg vele a terhet, melyet különben is a herezegprimás adozatkésztsége már régebben ígért 800 frttal könnyíteni. Csáradon az adozatkésztségeről ismert földesur, Migazzy gróf, szintén nem vonja vissza segítő kezeit; valamint Ebedecz községben a káptalan, mint patrónus-földesur jelentékeny részben könnyítheti a kivitel munkáját.

Es miért, hogy ez iskolák ügye — a kedvező auspiciumok daczára — nem indul előre, nem lendül, csak vesztegel? Talán az illető községek közegei visszavonták ígértüket?

Ó nem. Ők most is akarják a javítást, de nem képesek a kivitel célpontjához jutni azért: mert nélkülözik azon törvényes gyámolítást, melyet az illető járási szolgabírói hivatalok részéről, a reorganizáció kiviteléhez joggal megkövetelhetnének; mert ily dolgokban, kivált az anyagi eszközök előteremtése csak törvényes uton eszközölhető, s mivel ily törvényes operációra a nevezett „kisközségek“ elöljáróságának hatásköre ugyszólván semmi erővel nem rendelkezik s így ha nálánál magasabb közeg által nem gyámolítottatik szándékában: mi természetesebb, minthogy a jóakarattal megkezdett munka minduntalan dugába dől!

De tudomásom van arról is, hogy a kellő törvényes támogatást ez ügyben, a tanfelügyelőség többszöri előterjesztései daczára, nem rendelte el a közig. bizottság, azon indokolással élvén, hogy „a felekezeti iskolák ügyebe avatkozni: törvényellenes dolog lenne.“

En pedig úgy tudom, hogy a közigazgatási bizottságnak a felekezetek iskolaügyeibe (bizonyos körülmények között) beleavatkozni: törvényes kötelessége. Hiszen az 1876. évi VI-ik törvényezik 6. §-ának 4-ik pontja világosan kimondja, hogy a közig. bizottság „földerjesztést tesz a közzt. miniszterhez a z o n f e l e k e z e t i i s k o l á k m e g i n t é s e i r á n t, melyekről a tanfelügyelő jelentéséből meggyőződött, hogy a törvénynek meg nem felelnek.“

Kérdem a t. közig. bizottságot: tett-e ilyen földerjesztést a már említett négy hitközség felekezeti iskolája ügyében?

Nem tett. Pedig „a tanfelügyelő jelentéséből meggyőződhetett“, hogy ama iskolák a törvényes kívánalmaknak meg nem felelnek.

Azt is megengedem, hogy a t. közig. bizottság talán loyális akart lenni a felekezetek iránt s nem akarta őket azon sértődésnek kitenni, hogy ugyancsak azon törvény 4. pontja értelmében: „községi, vagy állami iskola föllállítását hozza javaslatba a miniszternél.“

E honett fölfogás a közig. bizottság részéről mindenesetre szép jelenség és biztos ellensúlyozója a felekezeti túrlétszámoknak.

Csak hogy e humanus fölfogásból épen nem következhetik az, hogy a javítást égetően igénylő közügy egyik oldalról se nyerjen végelintézet.

Mert a felekezeti jogok tiszteletben tartása szempontjából, loyálisának épen azáltal adhatta volna legszebb tanujelét a t. bizottság, ha az illető hitközségeknek az újítás kiviteléhez megkívánt törvényes támogatásra az illetékes közig. járási hivatalokat szoroson utasította volna. Ez annyival is inkább lett volna megkövetelhető, mert a felekezeti iskolák föllállításánál, vagy újabb berendezésénél gyakran száükségessé váló törvényes beavatkozást — kivált az anyagi eszközök kérdésében — nélkülözni nem lehet, nem is szabad; mert a törvény támogató erejét bármely felekezetnek jogában áll igénybevenni.

Már most engedje meg a t. közigazgatási bizottság, föltennem a kérdést:

Ha az említett négy község hitfelekezeti iskolájának törvényellenes állapotáról a tanfelügyelőség által értesült: 1.) Miért nem tett eziránt földerjesztést a miniszterhez? 2.) Ha — mint említém — loyálisból nem akarta a felekezeteket vádolni, úgy ugyancsak loyálisból, de hatásköréből kifolyólag is, miért nem intézkedett aziránt, hogy az említett iskolák korszerűsítéséhez a megkívánt törvényes gyámolítás megtörténjék? 3.) Es mit szándékozik tenni ez iskolákkal, meddig marad irántuk semleges magatartásban, mikor és miként fog érdekükben intézkedni?

Őszinte fölszólalásomat és föltett kérdéseimet azon óhajttal ajánlom a legközelebbi alkalommal összeülő t. közig. bizottság becses figyelmébe: vajha a kérdéses ügy, mindanegy hitközség felekezeti jogainak épségben tartása mellett, mielőbb s minél gyökeresebb végmegoldást és elintézet nyerhetne! — — — y.

Barsvármegye fővhat. bizottságának közlése.

(Folyt. és vége)

IV. Az uszora és káros hitelügyletről szóló 1883. évi XXV. t. cz. rendelkezése alapján alkotott szabályrendelet a neml. m. kir. belügyminiszterium által módosítottán, az következőleg szövegeztett:

1. §.

A vendéglőkben, kocsiműhelyekben és más italmérési helyiségekben, időről időre azon kereskedéseket is, melyek a szeszitalok készítésében eladókra joggal bírnak, kiszolgáltatott szeszitalok ára iránti követelések fejében megítélhető összeg nagysága Barsvármegye területére nézve 2 forintban alapítatik meg.

2. §.

Ezen szabályrendelet minden közönségekben szokott módon kihirdetendő s minden italmérési helyiségben magyarul és az illető közönség jegyző nyelvére, a vendégek által könnyen látható helyen kifüggesztendő s olvasható állapotban tartandó.

Azon vendéglős, lovasmátró, vagy italmérő, ki ezen szakasz rend letét nem teljesíti, a közönségi szegényalap javára 50 forint terjedetű pénzbüntetéssel fog büntetettü.

3. §.

Jelen szabályrendelet folyó évi júliushó 1-jével életbelép.

Az alkotott és ekként módosított szabályrendelet 6. §-ban foglalt azon kifejezésre nézve, melyszerint a megengedett legnagyobb hitelnek egyesek részéről több helyen leendő igénybevétele megakadályoztassék, a hivatkozott miniszteri leiratban jeleztetik, miként ez elég biztosítékot talál a bíróság megítélhető kocsmai hiteltelenség nagyságában, mely a törvényben megengedett minimumban alapítottatik meg.

V. A Perczei Sárkány. Podluzsánka s egyéb a helet elágazó vadzók szabályozására egy szabályozási társulatnak hivatalból kért alakítása a közmunka-s közl. miniszterium által. — a közérdekből előadhatlan szükségesség nem indokoltatván. — eljuttatott; tekintve azonban, hogy ezen vadzók szabályozása közérdekből fölötté kívánatos s hogy a szabályozó társulat önkéntes megalakulásához alapos reményeket ma sem táplálhatni, a törvényhatósági bizottság fönntartja eddig elfoglalt álláspontját, s a szabályozási társulat megalakításának hivatalból való elrendelését szorgalmazandja — s ez értelemben a megye alispánját utasítja.

VI. Szerényi Hercegei O. d. e. l. e. a. l. e. h. i. Arthur törvényhatósági bizottsági tag indítványa folytán kimondja a törvényhatósági bizottsági közlés, hogy — a fölvidéki magyar köznevelődési egyesületet minden tekintetben erkölcsi kötelességének tartja támogatni s oda-hatni hogy minden egyes közönség a fönntvezett egyesületbe, mint alapító tag belépjen.

VII. A megye alispánja bemutatja Ujbánya sz. kir. rendezett tanácsu városban f. év ápril 19-én megtartott tisztújítás lefolyásáról fölvett jegyzőkönyvet, s miután a törvényhatósági bizottság a megjelölt választások ellenőrzésére utasítva van, s miután Thul Lipót városi főjegyzőnek polgármesterré történt megválasztása alkalmával a törvény megkívánta képesítés tekintetében már is kételyek merültek föl s a fölmerült kételyek a meghallgatott megyei tisztügyész véleménye szerént is a minősítési törvényvel szemben fönntállnak, bár a megválasztás ellen fölfolyamodás be nem adatott, az ellenőrzési jog s illetve kötelességül fogva, az ezen választás alkalmából fölmerült elvi kérdések határozattal leendő megoldása végett a vonatkozó iratok a

m. kir. belügyminiszteriumhoz indokolt alispáni jelentés kapcsán fölterjesztetni rendeltetnek; dr. Szombathi József újbányai tisztí főorvos dr. Sand Lajos tisztügyész s tör. ént megválasztása ellen benyújtott fölfolyamodványának érdemleges elbírálása a törvényhatósági bizottság hatáskörébe tartozván, miután a sérelmesnek panaszolt megválasztás elvi alapos és elfogadható indok a fölfolyamodásban nem találhatók, az — elutasítatni határozatott.

VIII. Gróf Keglevich István biz. tag, mint a barsm. gazdasági egyesület elnökének, a kisebb gazdák hitelviszonyai jobbítását célzó kérvénye, — mielőtt ez érdemben illetékes helyre megfelelő fölirat intéztetnék, — tanulmányozás és adatgyűjtés végett egy szűkebbkörű bizottságnak kiadatni határozatott.

IX. Polonyi János oszlányi járási szolgabíró ellen, sikkasztás vádja miatt, folyamatba tett fenytügyben hozott fölmentő ítélet tudomásul vétetett.

X. Léva rend. tanácsu város képviselőtestületének a városi tisztviselők hatáskörét föltüntető szabályrendelet módosítást tárgyazó azon határozata, — (mely szerént — a polgármesteri hatáskörből kiszabott pénzbüntetések fölül napló vezetetténi, a pénztárnok ugy a városi — mint az árva-pénztári bevételek és kiadásoknál a számvevői folyósítást és a polgármesteri utalványozást bezárni s illetve bekívanni köteleztetik, a városi adószedő az adószedést s egyéb illetékeket csakis a polgármester felelőségére és utasításából eszközölni, s a beszedett összeget minden hó végével — vagy ezen belül is — ha a törvényesen megalapított összeg meg-haladják, a polgármesternek bemutatni s az ezáltal a kiküldött tanácsnok kíséretében az adóhivatathatba beszo-gáltatni tartozik), — a törvényhatósági bizottság által megerősítettik; egyszersmind az érdemben előzőleg alkotott szabályrendelet ezen határozattal kibővítetténi, a kibővített szabályrendelet megerősítési záradékkal ellátatni s jóváhagyás végett illetékes helyre fölterjesztetni rendeltetik; s tekintve, hogy ezen szabályrendelet egy szerves pénzkezelési szabályzatot nem képez, az egy-öntettség és az ellenőrzés könnyebbítése szempontjából, Léva rend. tanácsu város a többi rend. tan. városok pénzkezelési szabályrendeleteihez hasonló pénzkezelési szabályrendelet alkotására utasítatni határozatott.

XI. Ujbánya rend. tanácsu város közönségének a páns lávisztikus gyanúsítások elhárítása tekintetéből kiadott s bemutatott tiltakozó nyilatkozata, — tekintve, hogy ilyenmü váddal nevezett város közönsége hivatalos uton nem illetetett, — tudomásul vétetett s részére az ugyanezen nyilatkozatban kért erkölcsi támogatás készségesen fölajánlatott.

XII. Léva város képviselő testületének — Szilassy Zs. városi főjegyző részére évi 600 forint kegydíjazást kimondó határozata, — tekintve, hogy ezen határozat még jogerőre nem emelkedett, s hogy a hozott határozatban az alap, melyből a kegydíj fizetendő, meg nem jeleztetik, s hogy a megalapított kegydíj, a fizetni kötelezett pótlékkal szemben túlságosan nagy, — ez értelemben leendő kibővítés végett visszaadatni s a jövő közlés napirendjére kitűzetni határozatott.

XIII. Léva város 1883. évi közszégháztartási költségvetési előirányzata bemutatván: a bevétel 26,853 forint 86 kr., a kiadás 34,709 forint 68 krban, a hiány 7,855 forint 22 krban alapítottatik meg; s ezen hiány fedezésére a

fizetett 37,405 forint 81 kr. egyenes adóra, közönségi adó ezimén minden adóforint után 21 kr. kivettetni engedélyeztetett.

XIV. A közmunkaváltság az eddigi gyakorlat fönntartása mellett 1884. évre egy igaz nap után 3 forintban alapítottatik meg.

XV. Hitelesítési közlés f. hó 28-ára, jövő rendes évnegyedes közlés szeptember 20-ára tüzetik ki

Különfélék.

A jelen számmal III-ik évfolyamának 2-ik felébe lépett szerény lapunk. Tisztelettel kérjük a mult számhoz mellékelt utalványokon az előfizetések szives beküldését, nehogy ennek hiánya miatt a lap szétküldésében akadályoztassunk. Helybeli t. előfizetőinknél a lapki-hordót biztuk meg az előfizetések átvételével.

— A lévai főgymnázium javára — annak növendékei által rendezett műkedvelői szineloadás fénvesen sikerült. — A szindarabok az ifjuság erkölcsi nemesítésére nézve a legtapintatosabban voltak megválasztva. — A praezis előadás sikere, mint értesülünk, az összes gymn. ifjuság — s a nagyközönség által egyaránt szeretett és tisztelt Frank Ferenc tanár fáradszorgalmának köszönhető, ki daczára rongált egészségének, egész odaadással képezte e szini előadásokra szeretett növendékeit. Fáradságának örömet, a sikeresen előadottak szemlélése által, már nem élvezhetette a derék férfiú, mivel egészségének helyreállítása végett pár nappal megelőzőleg Reichenthalba utazott. Az elismerés és a hála őszinte részvéte kísérte útjára a kötelességérzet és minden nemes érzelem által legmelyebben áthatott tanférfit; mindnyájunk közös óhaja: minél előbb legyen teljes fölödülést, hogy áldásos működésével még számtalan ifju lelkebe véshesse nemes szívének vonásait és széleskörű ismereteivel gazdagítsa sokáig főgymnáziumunk növendékeit. Segítséget nyújtottak a fáradságos munkában: az énekoktatásnál Richter Ferenc gymn. énektanár, és Cserhalmy József gymn. tanár az előadás rendezésénél. — A közreműködő ifjak közül kitűntettek magukat: Spalovszky Gyula, Abszenger Ferenc, Leyrer Károly, Nemcsék Gyula, Schwarz Aurél, Medveczky Ernő, Pólya Pál stb. — Fogadják a derék tanárok szives fáradozásaiért a jó ügy nevében Barsvármegye közönségének elismerését. — A szorgalmas ifjak példája pedig lelkesítse — gymnáziumunk növendékeit a szép és nemes tettek követésére. — Az anyagi siker méltán dicséri a nagyközönség érdeklődését a gymnázium ügye iránt; zsűfolásig megtelt a szinkör, a vidék is szépen volt képviselve. Ott láttuk megynék köztiszteletű főispánjának családját, a minden jó ügy iránt érdeklődő alispánunkat és számtalan a vidék s városunk notabilitásai közül. — A bevétel 200 forint körül volt, melyből tiszta haszon mintegy 150 forint lehet. — Ez a körülmény is buzdíthatja a gymn. bizottságait a cselekvésre; hiszen a közönség a gymn. ügyének érdekében, mintegy villany érintésre versenyez filléreinek összehozásában.

— Hymen B o b i e s Zsigmond komáromi. nagymenyi birtokos e napokban tartotta kézfogóját I p o l y i

Tárhoza.

Kellemes bökkendő.

— Epizód az ideai fűrdővadból. —

Egyedül volt otthon a kis feleség. Ott állt a kinyitott ruhazekrények előtt elmélyedve, midőn az egyik oldalajtó megnyílt s azon egy fiatal, sugar- és delitermetű férfialak jelent meg s az elmélyedett hölgy háta mögé lopódzva ennek homlokára kiszámított ügyességgel egy esőkot lehet.

Sikeltva ugrott föl a meglepett asszonyka s amint szemben állt háborgatójával, majd pirulni, majd lecsillapodni látszott. . . . A férje volt.

— Így megijeszteni!, nézze meg az ember! . . . szolt szemrehányólag a kicsike s durezzaan ült vissza előbbi helyére.

— Megakartalak lepni, kis feleség, — mond a férj szeretettel, nagyon tetszett nekem, hogy merengésedet felhasználjam.

— Megakartál lepni? és ezt nevezed te meglepetésnek? . . . Ó Kálmán, te nem értesz ahhoz. Én csak azt nevezem meglepetésnek, ami nem ijedést, hanem kellemes hatást idéz elő . . . te pedig ehhez nem értesz, mert nem is akarsz . . .

— És ugyan mi volna az a kellemes meglepetés, édes Gizellám?

— Megtetszed?! kiált örömmel fölgörvya a kis menyecske. — Lásd édes Kálmánom, rám nézve most az volna a legkedvesebb meglepetés . . . ha énnekem száz forintom volna . . .

— Talán bizony „annak adnád, akinek nem volna“, vagy tán új ruhát kívánsz rajta szereztetni?

— Ó nem, ruháimmal én meg vagyok elégedve!, egészen mást tennék.

— Ugyan mit?

— Lásd édes Kálmán, itt az egész városból minden ismerősök, legjobb barátom, mind elmentek, ki falura, ki fűrdőre . . . azután meg, lásd, nekem is — mint mondd, pár nap alatt hivatalos küldetésbe kell menni hosszabb időre; már most mondd meg: mit csinálók én ideháza egyes-egyedül?

— Igaz, felel lehangelten a férj.

— Lásd édes Kálmánom, én azt gondoltam, hogy

amíg te megjössz, én addig fűrdőre megyek. . . . Ma mentek el Szilágyiék is egész családosul Vichnyére, ma reggel voltak itt bucsuzni . . . képzeltetted, mint irigyeltem sorsukat és szerencsésüket . . . egészen le lettem hangolva, midőn hittak, hogy tartsak velük. Képzeltetted, mily szomorúan esett nekem a lemondás. Azonban annyit mégis ígértem nekik, hogy talán még közéjük mehetek, ha te, édes Kálmánom ezt nem ellenzed. Lásd, mit csinálók én itthon egyedül?, én nem maradhatok, nem is maradok e kihalt városban . . . én fűrdőre megyek! . . . Ó adj nekem, kedves Kálmánom, száz forintot. . . .

— Nem tréfálsz, kicsikém?

— Ó Kálmán, te kegyetlen vagy!

— No, azt ne mondó édesem. Nézzd, ime itt van a száz forint, tedd el — és még ma elkészülj, mert már kiadtam a kocsisomnak a parancsot, hogy holnap reggel téged Vichnyére szállítson.

— Oh, aranyos, kedves Kálmán!, — kiált örömmel a férje nyakába csimpajkódó feleség, — nem, te mégsem vagy kegyetlen, te mégis tudsz és akarsz is nekem kellemes meglepetést készíteni!

— És most engedjen meg bájos nagyság, ha kérdezni bátorodom címét vichnyei tartózkodásának.

— Mindenesetre Szilágyiékkel fogok lakni, így terveztem én ezt már ki velük együtt. Hová is gondolsz édes Kálmán, külön lakást csak nem bérek egymagam! . . .

— És megengedi k. nagyság, hogy időnként fölkereshessem leveleimmel fűrdői tartózkodása alatt?

— Ugyan Kálmán, ne légy olyan szekánt!

— No nem, kicsikém, csak légy nyugodt és készülj holnapra. — Ennekem most egy sürgős ügyben pár sort kell írni azonnal, hogy a déli postáról el ne késsem.

— Az ám, ni!, én is irok Vichnyére Szilágyiék-nak, tudatom velük, hogy holnap indulok közéjük.

Férj és feleség kezében azonnal működésbe jött a perczegő toll. Csak néhány pillanat s mindkét fél elkészült a saját levelével.

— Ha rám bízod — szóla indulásközben Kálmán, nejehez, — elviszem a te leveled is a postára; magam megyek megkérni a postafőnököt, hogy még ma ok-

vetlenül továbbítsa leveletem, mert a benne érintett ügy igen fontos és igen sürgős.

— Vidd el, Kálmánkám, az enyémet is, — nézzd, már én is megírtam a magamét.

Gyorsan vitte a férj a leveleket, még gyorsabban vitte az asszonykát a szárnyaló gondolat, oda, hová annyira vágyott, a vichnyei fűrdőbe.

Másnapra virradva, a koesi reggel 5 órakor indulásközben várt az ifju pár udvarán.

A kis menyecske talpon volt már, pedig keveset aludt. Lehet is ilyenkor aludni! Hetekre szóló programmal élte át ez éjjelen mindana élményeket, miket a még előtte ismeretlen fűrdőről képzeletben alkotott magának.

— Készen vagy már, kedves Gizellám? kérdi a férj.

— Még tegnap elvégeztem a pakkolást.

— Ugy hát indulnod kell, ne várjon a fogat hiába.

Örömtől dagadó jó kedv szállta meg a fűrdőre vágyódó asszonykát, sietve parancsolta meg eselédinek a málhák kocsira helyezését. A férjet ellenben félkedvű hangulat uralta, inkább lehangelten látszott. A málhák elhelyezése után ragyogó szemmel s vidor kedélyvel hajol férjének keblére Gizella s kezdetét veszi a bucsuzás . . .

— Hát valóban elmegy, kis feleség?

— Igen, már mennem kell, édes Kálmán, szól bucsuzva Gizella.

— Engem, — mond a férj, különös érzelmek lepnek meg e pillanatban, én úgy érzem kedvesem, hogy valami váratlan esemény fog veled történni. Egy sejtetem azt sugja bennem, hogy te nem fogod Vichnyét láthatni. . . .

— Ugyan Kálmán, ne légy gyerek!, mi okod is lehetne ilyen lesújtó gondolatokra? . . . Bizony még eljlesztesz engem is az utazástól. . . . Tudod mit?, én mi-helyt megérkeztem, azonnal küldöm válaszomat vissza a kocsistól, csak légy nyugodt.

— Igenám kicsikém, de nekem a hivatalos ki-küldetésbe még ma kell elutaznom.

— Még ma?, és te csak most mondd ezt ne-

Stummér György pozsony megyei felbaki ügyvéd hájos leányával, Gizellával.

A helybeli tanítókörében az ideai tanképesítő vizsgálaton megjelent 28 tanítójelölt közül a kiállított szigorlat s kere folytán oklevelet nyertek: Barsi Angela, Fischer Irén, Bízka Antal, Csepela Károly, Frecska István, Gőbölös János, Valkovits Sándor, Bilcesk József, Bilszák János, Brunzlik Imre, Csiffary Alajos, Essösy Ferencz, Gimesy János, Ginzry Nándor, Komár Károly, Lusicza Sándor, Rohács Emil, Schlegl Károly, Simonyi Károly, Spisako Mihály, Tábor János, Veszely István és Wieman Henrik.

Simor János hercegprímás múlt hó 24-én Ipolyságon nagy ünnepélyvel és fényes segédlettel adta föl a bérmálás szentségét. A város ez alkalommal föl volt díszítve és lobogózáva. Diszkapu is emeltetett. Az ünnepélyes funkció alkalmával szorongásig megtelt a templom. Ez alkalommal a bibornok, látva a tűzoltó-egylet által a néptömeg között föntartott rendet, az egylet alapító-tagjai közé lépett és 100 frtot ajánlódokozott az egyletnek.

Jókai és a pánszlávok. A turóc-szt.-mártoni Náródnie Noviny című ismert nemzetiségi lap a következőket írja: Jókai és a magyarizáció. A magyar néptanítók árvainak segélyezésére alakult egyesület elhatározta, hogy föl hívást intéz az ország lakosságához, melyben azok segélyezését kérje ki. Ez alkalomból fölkerítették Jókai Mór. lenne oly jó, jelligét írni, mely autographban annak homlokára jönné. Jókai hajlott e kérelemre s a következő jelligét írta: „Magyarországot még egyszer meg kell hódítani, ez a hadüzenet a néptanítóknak vár. . . .” Nekiünk ugy látszik, hogy Jókai sokkal többet használt volna a tanítók árvái ügyének, ha jelligéjében nem kiáltja ki a magyar néptanítókat mint katonákat Magyarországot ugyanvaló meghódításában, vagyis a magyarosítás harcossáinak s mint nem magyarok kiirtóinak. Ez bizony igen szomorú és jellemző dolog, hogy a mai Magyarországon már a tanítók árváinak háza is a magyarosítás tendenciájának példája. — (Azt hisszük, hogy a fenti sorokra, melyek által a föntnyelvi tanítóknak akart hatni, fölösleges kommentárt írni, annyival is inkább, mivel már következő számában „Munkára föl” cím alatt föl hívja az összes töitokat (?), hogy nyíltan lépjenek föl a magyarok ellen, mert már ezek is levették álarczukat. — Szerk.)

Ipolyságon múlt szombaton Tóth Béla, nálunk is kedvelt színtársulata — Winter Józsefnek (kitől lapunk Ságvári név alatt már több novellát közölt) „A divat bolondjai” című társadalmi színművét adta elő nagyszámú közönség előtt. A darabot a közönség tet zéssel fogadta. A színművet — annak szerzője, némi változtatással már benyújtotta a nemzeti színház igazgatójának is.

Vetések állása és a mezőgazdasági állapotokra nézve megyénknek csak két járásából kaptunk legközelebb tudósítást. A lévai járásban a legutóbbi esőzés jótékonyan hatott a tavaszi vetésekre, mint a kapásnövényekre; a takarmányfélék kielégítő jó termést adtak. A verébelyi járásban az őzi buza és a tavasziak közep — a rozsok és kapásnövények jó termést ígérnek.

Tisztújítás Kőrömezbányán. F. évi júniushó 26-án folyt le Kőrömezbányán, Rudnyánszky Titus al-

ispán vezetése alatt az általános tisztújítás. Ezen fontos önkormányzati aktus iránti érdeklődés a megjelent választó városi képviselők nagyszáma által élénknek bizonyult. A választás közmegegyezésre akkép végződött, hogy az eddigi tisztviselők kivétel nélkül, hivatalban megmaradtak: csupán Rakssányi József eddigi aljegyző, a reá esett választást — a politikai pályáról való visszavonulása miatt — el nem fogadta, minek következtében ezen állomás pályázat útján fog betöltetni. A választás — a kapitányi állomást kivéve — közfölkialtással s egyhangulag történt. A kapitányi tisztségre Burkatt György, eddigi város-kapitány és Burda Imre, eddigi tanácsnok kandidáltak, kik közül azouban az előbbi túlnyomó szótöbbséggel győzött. Az alispán megtekintette ez alkalommal a város fölsőtűresekéi gőzfűrészt s jelen volt a férfi-dalegylet s a bakabányai tűzkárosultak javára rendezendő hangverseny egyik próbáján és a látottak s tapasztaltakról igen dícsérőleg nyilatkozott. Egyebekben az alispán tapintatos eljárása s konziliáns föllépése által csak növelte ama rokonszenvet, melyet első ízben itteni hivatalos időzése óta mindeaki részéről bírt s itt ujlag bebizonyult, hogy a városi közönség a megye törvényhatóságához a legőszintébb ragaszkodással viseltetik.

A női háziipar-kiállítás óta több vidéken rendeztek be árucarnokokat, hová összegyűjtik a vidék termelte női munkát, hogy ezt ez uton elárúsítván, a női foglalkozást gyümölcsöztessék. — Egy ily szövetkezet árjegyzékét küldték be szerkesztőségünkhez, melyet közlünk közönségünk tájékozása végett: — „Tizenkét személyre színes bordürrel kávé s abrosz fehér vagy krém színű, hozzá kredenczruha körülrojtóv, 12 szalvéta: 12 frttól 25 frtig. Hat személyre kávé s abrosz, kredenczruha rojtval körülkötvé, 6 szalvétával: 8—14 frtig. Magányos kredenz-ruhák: 1.50—5 frtig. Törülközők színes csikkal: 70 krtól 2 frtig. Katrinczák pamutból rojtval: 1.50—3 frtig, szalaggal 3.50. Perzsa gyapjuból 4.50—5 frt., szalaggal 6 frt, selyemmel árszöve 7—9 frtig. Egészen selyemből készült katrinczák, darabja 10 frt, szalaggal 12 frt esomózott rojtval, selyem bojtval 15 frt. Butor-védkendők a tört pamutból selyemmel beszöve: 80 krtól 2.50 krig. Kosárkendők, rojtval: 50 krtól 1.50 krig. Nyári paplanok fehér alapval, körül csikkal: 10 frttól 25 frtig tetszésszerénti színekkel, sokkal czélszerűbbek a horgoltnál. Gyapju-függönyök, sima alappal, bordürrel, méterenként: 5 frt, szélessége után egészen 10 frt. Slatrok-diszek, méterenként tetszésszerénti színekben, gyapjuból: 1.50—2.50-ig, selyemből 3—5 frtig. Futó-szőnyeg méterje 25 krtól 5 frtig. Szakajtó kendők 25—50 krig. Tányértörlek 25—40 krig. Konyha-törlek fonalból 20—30 krig. Minden megrendelést pontosan eszközöl Bartókylászló né, a b.-csabai szövő-ipar felügyelője.

Legujabb. Lapunk bezárta előtt vettük a következő táviratot: „Istóczy sajtóperre nagy izgatóság között ment végbe, tiz szóval kettő ellenében fölmentették.

Rövid hírek. — Időjárás a jövő hétre: Hazánkban többnyire napos, felhőssel változó időt várhatni, helyenként esővel, itt-ott égi háborúval. — Hadtudományi bizottság alakult legközelebb a magy. tud. akadémiánál, elnöke Hollán Ernő, előadója Ká-

polnai Pauer István. — A nemzeti muzeum nagyböcsü oklevél-gyűjtemény birtokába jutott; a 30 drb. orsz. érdeku oklevél mind eredeti kézirat, s legtöbb része I. Rákóczi Győgytől és Pázmány Pétertől való. — Legujabb méhészgazdasága bizonyos Jöhes nevű angolnak van Canadában; e méhész 620 kából 1880-ban 5.000 klg. mézet szűretelt, 10.000 dollár értékben.

A hus- és sonka-bevitel Angliába 13.951.000 font sterlinget képvisel. — A csángók ügyére most már a kormány is kiterjesztette figyelmét; legközelebb Gromon Dezsőt nevezte ki a telepítésekhez kormánybiztosnak. — Rossz bizonyítvány miatt Pozsonyban egy Mayer nevű 17 éves gym. tanuló öngyilkossá lett. — A népszínház befejezte vendégszereplését Bécsben, hol erkölesi elismerést és dícsőséget aratott, de anyagi tekintetben 12.000 frt defecitje lett az igazgatónak. — Varsóba — hír szerint — egy, az osztr. magy. hadsereghez tartozó, Nagy nevű vezérkari tisztet kísértek fözolyként, mert nála oly térképek találtak, melyeket a nevezetesebb orosz erődítménykről vett volna föl titokban. — A gabona-rozsda elterjedéséről az országban eddig 141 járásból 531 panaszló jelentés érkezett a kormányhoz. — Nyitra megye törv.-hat. bizottsága e hó 2-án tartja rendes közülését, melynek tárgysorozatába az alispáni székek helyettesítés utján betöltése is fölvétetett.

Apróság. Hajdon lányok figyelmébe! — Baja városában a nőten fiatal emberek „házassulók társulata” ezimén egyesületet alakítottak, melynek föbb alapszabályai ezek: „A társulat minden tagja akként kötelezi magát a nőállásra, hogy nem vesz nőül olyan leányt, aki 1) fűzi magát, 2) aki drága ékszereket és czizemát ott ruhákat visel, 3) aki a sok regényolvasás miatt nem tanult meg rántott levest főzni, 4) aki, ha bálba megy, szinte lityeg róla a sok drágánál-dragább csipke, 5) aki igen jól tud zongorázni, de nem tud az urának egy gombot se fölvarni stb. stb.”

Irodalom és művészet.

Stanley H. M. „Utazásom Közép Afrikában” című műve immár teljes a magyar irodalomban is, mit annál nagyobb örömmel jelzünk, mert hiszen utazási má nálunk nagyon kevés van s ilyen, mint ez, éppenséggel egy sem. Nem magát az anyagot fűzőzzük, mely a szorgalmas kutatás, a fáradságtalan fűrkészés eredményeként jelentkezik, de magát a tudományt, mely e műben egyik legfényesebb diadalmát áll. Lapunk mult számában egész rovatot szenteltünk a mű teljesmátatásának és itt, az irodalmi jelenségeket figyelemmel kísérő, az ellenőrző szerepét játszó recenzenszi szűk korlátain belül csak az olvasó közönséget buzdít-hatjuk arra, hogy e mű megszerzését el ne mulassza. Kellenes szórakozásul szolgáló olvasmány mindenkinek, ki a könyvben többet is keres, mint pusztán időkergetőt. Diszám, remek kiállítású könyv valószínűleg minden asztalon, hol a szellem gyöngyeinek is van értékük. A hozzánk átküldött 6 füzetű (29—34) a két kötet teljesen befejezettt és Révai testvérek, a mű kiadói gondskodtak arról is, hogy a könyv kiadásának megfelelő bekötési táblák készüljenek. — Egy-egy füzet ára 30 kr. A bekötési tábláké 1 frt és 1 frt 80 kr., a mint egy vagy két kötetbe kívánja valaki köttetni.

Koszoru, a Petőfi-társaság heti közlönye, szerkeszti Szana Tamás. Diszcs kiállítású folyóirat, mely színes borítékban 4-edret alakú 16 oldalos oly válogatott tartalommal jelenik meg, melyben a művelt lelki olvasó kellemesen szórakoztató anyagot találja föl honi irodalmunknak. A műziséssel szerkesztett folyóirat legkiválóbb szépirodalmi és költőink közreműködése mellett kizárólag szépirodalmi tartalommal bír, s mily ilyen nemcsak nyereségnek, de régóta érzett szükségét pótlónak nevezhető irodalmunkra nézve. — Előfizetési pénzek egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt a kiadóhoz (Budapest, IV. Váciutca 1. sz.) küldendők.

Felélős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sandor.**

kem? De hiszen még azt se mondtad... hová kell men-

— Kedves feleség, — szól mintegy új gondolattól megkapva Kálmán, én nem állhatok ellent balesetel-
meimnek... tudod mit? Nekem ma ugyis mennem kell. én elkísérel téged Gizellám, Vichnyére, ott be-
szállásollak Szilágyiékhoz s onnan tovább megyek...
— Ugy!?, no lám!, — kiált feddőzködve Gi-
zella, hát ugylát-zik, hogy a féltékenység volt az a
titkos baleset, mely tégedet miattam annyira ag-
gasztott...
— Nem, nem, édes kicsikém, nyugodt lehetsz...
Én már tegnapelőtt elhatároztam, hogy veled megyek,
mert hidd el, Gizikém, hogy fűrdői szórakozásodat én
előbb kiterveltem, mint te magad; s így most már
csak beismered, hogy tudok kellemes meglepetést a
számodra készíteni.

— Valóban elismerem, — válaszolt a megvidá-
mult Gizella, hogy tudsz és akarsz is kellemesen meglepni.

— No, csak jól vigyázz, el ne veszítsd a százasodat,
Gizellám!

— Még meg van, ugyan kérlek, tedd a tárczádba,
majd Vichnyén átadhatod.

Ezután Kálmán számára a szükséges podgyászt
hamar bepakkolták s 6 órakor már utban volt a férj
és feleség, az utóbbi által annyira óhajtott fűrdő felé.

Már jó ideig haladtak* vig csevegés között, midőn
egy kis szünet mulva az élénk ki-feleség türelmetlen
kiváncsisággal kérdi a kocsisat:

— András!, mikor érünk már Vichnyére?

— Egy kis fertályóra mulva, nagyságos asszonyom,
most itt befűrdölünk balra s ha fölérünk erre a dombra,
onnan akár megolvashatjuk, hányan vannak a vichnyei
vendégek. Csak tessék addig türelemmel lenni.

— Megállj kocsis!, — kiált hirtelen Kálmán.

— És a kocsis megállt.

— Mi baj, az istenért!?, — kérdi a megijedt
feleség.

— Ne ijedj meg kedves kis feleség, — mond
nyugosztalólag a férj, — baj nincs, kedvesem, de van
egy bökkenő!... Most jut eszembe, hogy a te száza-
sodat otthon feleltem! Már most mit tevők legyünk,
édes Gizellám?

A bökkenő nagy zavart idézett elő, mert a férj,
mint a litá, jelenleg nem rendelkezik fölös pénzzel-
gel, miből Gizellának elég összeget adhatna a fűrdői
tartózkodásra. Vissza, hazamenni: már lehetetlen, mert
a hivatalos küldetés szerént nincs annyi mulasztani
való ideje... De maga Gizella sem mehet vissza a
százasért, mert a férjnek szüksége van a kocsi-
ra, neki sürgősen kell továbbfolytatnia a maga útját.

— Tudod mit, édes Kálmán?, — mond vigas-
taló hangon az asszonyka, — menjünk csak be Vich-
nyére, ha már itt vagyunk a tövében... ott benn majd
elmondjuk az esetet Szilágyiéknek, ők kiségit-ek ben-
nünket a bajból, míg te kellő összeggel rendelkezni
fogsz...
— No még csak az kéne! — felel Kálmán, ugyan
mit szólnának felőlünk! Ezt semmi áron nem teszem,
hiszen ez épen annyi volna, mintha zálogban hagyná-
lak ott! Itt nincs mit tenni, minthogy vel-m jösz édes
Gizellám... Majd ha rendeltetésem helyére érünk,
ott teremk h hamarosan pénzt és alkalmmilag vissza-
kisérelk Vichnyére...
— Látod, látod, milyen gondatlan vagy te Kál-
mán! Mondhatom, szépen kitervelted az én fűrdői
mulatságomat... Köszönöm az ilyen meglepetést!

— Már ezen a bajon másképp nem segíthetünk,
kedves feleség, — Hajts kocsis!

Es a kocsis hajtott, de nem Vichnye felé...
A fűrdői ábrándok érdekes ködképei szétfoszlottak,
tova tűntek.

Az Esztergomból elindult gőzhajó fűrdőzetén lát-
junk ifju utasainkat egymás mellett ülni, olyan beszé-
det folytatva, melyből az asszonyka bosszankodását
lehet kivennünk a férj vigasztaló szavai mellett.

— Csak légy türelemmel, kedves Gizellám, majd
jobbra fordul minden.

— Könnyű neked beszélni, — vág vissza dur-
cásan a kis feleség, a te pénzed megvan, de az én
százasom tudja isten hová lett; ezt a bökkenőt is a
te gondatlanságodnak köszönhetem... De azt se
értem, miért megyünk gőzhajón Pestre?, hiszen va-
suton előbb ott lehetnénk s előbb szerezhethél pénzt,
hogy azzal mindeleőbb Vichnyére jussak.

— Oh, kedvesem, oly nehezen felejtet el azt a
Vichnyét?

— S még kérdezheted?, — felelt a leverf kedélyű
menyecske, — mit fognak rólam mondani Szilágyiék,
hogy hiába vártak rám!

A szemrehányás és vigasztalás szavai mellett a
gőzhajó egyre haladt. Messziről már kivehetők voltak
a főváros egyes részei s nagyobb épületei stb.

Épen a „Margitsziget” mellett haladtak el, midőn
Gizella sovár tekintettel nézve a diszes sziget felé,
önkéntelen e szókra fakadt:

— Ah, itt lehet csak nagyszerű fűrdői élet!...
most kétszeresen érzem a veszteséget, hogy nekem
mégesak Vichnyére mennem se lehetett!...

— Kedves kis feleségem, — szölt elmosolodva
Kálmán, mondd én neked valamit... Nekem hivatalos
megbízatásom szerént 5—6 hétig kell időznöm a fővá-
rosban... én azt gondoltam, felejtset te el,
Gizellám, Vichnyét s maradj itt velem; én azt
hiszem, hogy a fővárosi élet, a margitszigeti fűrdő,
valamint a többi fővárosi fűrdőhelyek képesek lesznek
téged kárpótolni Vichnye elvesztéséért...
— Ugyan ne tréfálj Kálmán!, — szölt megle-
petve Gizella.

— Nem tréfa ez, kedves... reményem, hogy
nincs tetszésed ellen ez ajánlat? Ne törődjél Vichnyé-
vel és Szilágyiékkel.

— Igen, de mit fognak ők mondani a leve-
lemre?

— Micsoda levélre?

— Hiszen te vitted a postára.

— Az ám!, — felel Kálmán nevetve, s a levelet
zsebéből elővéve, csak most jut eszembe, hogy az el-
titkolt „százás” esetéhez hasonlóan, készakarva ma-
gammal tartottam a leveledet, nehogy hiába várjanak
Szilágyiék.

— Most értelek... hát ez csak olyan kicsinált
bökkenő volt, ugy-e!... szölt megvidulva Gizella, és
szeretettel simult Kálmánhoz.

— Nos hat, tudok-e csinálni kellemes meglepetést?

— Pompásan értesz hozzá!

Sandolin.

1421/1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Levák** István gyekenesi lakos végrehajtónak, **Foltán** Ferenczné szül. Klement Kriska alsó győri lakos végrehajtást szüneteltető elleni 26 frt 90 kr perbeli és a már eddig 4 frt 80 krt tevő, úgy az ezennel 8 frt 80 krtban megalapított valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő **ingatlan** vagyonság, u. m.: Klement Kriskának a fönt megnevezett járásbíróhoz tartozó Felső-Győröd községben 20. számú tjkvben A I 1-2. és 4-6. sorszám alatti fekvőségbeni osztatlan 1/4 rész tulajdoni jutaléka, — továbbá az 1881. évi 60. t. cz. 153. §-ához képest úgy a végrehajtást szüneteltető Klement Kriska, valamint a társulajdonosoknak, Hokra szül. Holbecz Terézia és Klement Ádámnak a fönti tjkvben A+1. sorszám alatti szőlő fekvőség ez sz kiterjedése **1883. évi augusztus hó 1-20** napjának délelőtti 10 órákor, **Felső-Győröd** községében, a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerént megartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladati fog.

Eről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettnek hogy az ezzel egyidejűleg megalapított árverési föltételek szerént:
1-szor. A megalapított kikiáltási ár az A I 1-2. és 4-6. sorszám alatti fekvőség 1/4 részére **412 frt 50 kr** o. é. és az A+1. sorszám alatti fekvőség egész kiterjedésére **84 frt** o. é.

2-szor. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá becsajott ingatlanok kikiáltási árának 10% át bánatpénzül készpénz en vagy ovadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek pontjai a hivatalos órák alatt, ez n alkvi hatóságánál és a Felső-Győröd községi előjáróságánál is megtekintheők.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1883. évi május hó 7 én.

170.

Gyenes József, kir. járásbíró.

1759/1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Gyurcsok** András, kis kos mályi lakos végrehajtónak, **Kotrusz** József tolmácsi lakos végrehajtást szüneteltető elleni **47 frt 50 kr** tőke követelése és járuléki iránti végrehajtási ügyében, az 1883. évi február hó 9-én 2622/82. szám alatt kibocsátott végzéssel Tolmács községében a folyó évi május hó 7-ik napjá a kikiáltott s azon megtartott árverés helyébe, melyen **Kotrusz József** a tolmácsi 28. sz. tjkvben A I 1, 7, 8 és 9 úgy a 142. i ben A I 1 valamint a 143. A I 1 sorszám alatti **fekvőségekbeni** osztatlan felet sz illetménye a legtöbbet ígéro **Kotrusz János** és **Mihály** tolmácsi 1 kosok javára 183 frt o. é. vételárban leütetteti, mely árverési esekelmény mai napon, fenti szám alatt kibocsátott végzéssel az 1881. évi 60. t. cz. 187. §-a nyomán hatálytalannak nyilvánítottatott, — 2622/82. szám alatt kibocsátott árverési föltételeken körüli módon megartandó újabb árverési határidőül **1883. évi augusztus hó 9-ik** napjának reggeli 10 órája **Tolmács** községében, a bíró lakához kikiáltatik, mely ingatlanok Pozárszky János tolmácsi lakos által az 1759/83. számú ké vénynyel ajánlathatott **200 frt 50 kron** alul nem, — csak is azon föltül fog eladatni, amennyiben ezen összeréken föltül senki részéről ma szabbb i éret nem tétetik a fönt körülirt ingatlanok Pozárszky János által ajánlt 200 frt o. krtban leütöttnek fog nyilvánítottatni.

Ezzel a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettnek, hogy:
1-szor. A megalapított kikiáltási ár **314 frt** o. é.

2-szor. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá becsajott ingatlanok kikiáltási árának 10% át bánatpénzül készpénz en vagy ovadékképes értékpapírban letenni.

3-szor. A vételár három egyenlő részben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó **30 nap**, a második részlet ugyanazon naptól számítandó **60 nap**, a harmadik részlet ugyanazon naptól számítandó **90 nap** alatt fizetendő.

Kelt Léván, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1883. évi május hó 26-án.

171.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

BUDAPESTI HIRLAP.

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep utáni napokon is.

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre **14 frt**. Félévre **7 frt**.
Negyedévre **3 frt 50 kr**. Egy hóra **1 frt 20 kr**.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker., kalap-utca **16. sz.**

A „Budapesti Hirlap“ nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről**, a mi az országon belül vagy kívül, akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos tőren fölmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrejelés nélkül értesítse közönségét.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja fölül a **„BUDAPESTI HIRLAP“**-ot. Vannak nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.**

A **„BUDAPESTI HIRLAP“** olvasó közönségén és írón kívül nincsen senkinek e kerék földön lekötelezve, se **osztálynak**, se **pártnak**, se **kormányának**, se nyilvános vagy magán **társaságoknak**: a **„BUDAPESTI HIRLAP“** a legfüggetlenebb lap Magyarországon fővárosában, a hol az egyik lap a pénzügyvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más jly vállalatoknak, a harmadik a kormányának, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadk. művészeknek, a hetedik, nyolczadik egy-egy pártnak a jármát viseli.

A **„BUDAPESTI HIRLAP“**-nak csak egy hatalmasság parancsol, az áltálja vezérezkiket, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: **a nagy közönség és az ország azonos érdeke.**

Ennek tesz szolgálatot, a ki a **„BUDAPESTI HIRLAP“**-ot pártolja.
Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméjünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és eszeledeteink fölött.

A „Budapesti Hirlap“ rendes tartalma a következő:

- I. Politikai és társadalmi vezérezkik.
- II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárezák, mindennap rendszeren kettő.
- III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek az egyesületek, a műszetek rovata.
- IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben.
- V. Távirati tudósítások.
- VI. Napi események rovata.
- VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezérezkik a társadalom valamely osztályának érdekeiről, az országgyűlési tudósítások, táreza, törvénytörvények, vidéki hírvolat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ rendes irói:

Csukássi József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hírlapi napi anyag mellett, heces és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítokat küldünk, a kik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötelezik a közönséget és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A Budapesti Hirlap a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.

Előfizetési ára:

Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt. 50 krajczár. — Egy hóra 1 frt 20 krajczár.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e ezimen:

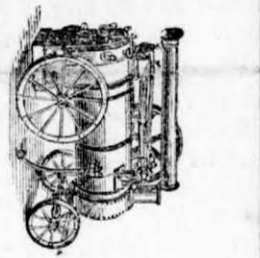
„Budapesti Hirlap“ Budapest, kalap-utca 16. sz. a.

Tisztelettel ajánljuk a **„BUDAPESTI HIRLAP“**-ot, első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t. magyar község lekötelező figyelmébe.

CSUKÁSSI JÓZSEF, RÁKOSI JENŐ,
a „Budapesti Hirlap“ kiadó tulajdonosai.

173. 3-3.

Mutatványszámokkal szivesen szolgál a kiadóhivatal.

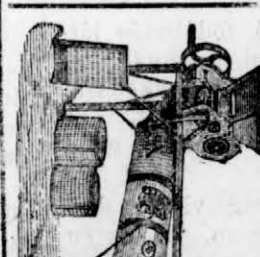

172. 9-8.

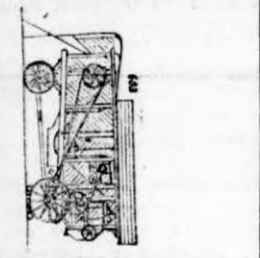
Grossmann és Rauschenbach

ELŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA

BUDAPESTEN.

172. 9-8.

Ransomes, Head és Jefferies

FÜTŐGYNÖKE,

GROSSMANN J.

BUDAPESTEN

Szives megkeresését vagy gyártelepünk meglátogatására tisztelettel felkérjük.

Minek PESTRE?

Minek BÉCSBE?

mikor nálam minden előpénz nélkül

75 krajczáros részletfizetésre.

HOWE, ANGER, SINGER, WEHLER

& WILSON-

GÉPET

5 évi jótállás mellett kapni.

Családi célokra 5 évi jótállásom mellett Singer-gépeket ajánlok 36 frtért. Öreg gépek becsérletnek, vagy igazittatnak jutányos áron; géptűk, részek és csolnak, raktáromon mindig találhatók.

FISCHER MIKSA kereskedésében

Léván.

